

УДК 338.43

Сергієнко Т.І.¹, Куріс А.Ю.²

¹к.політ.н., доц., Національний університет «Запорізька політехніка»,

²здобувач вищої освіти гр. БТЕ-1014, Національний університет «Запорізька політехніка», Україна

СТРАТЕГІЧНІ ЗАВДАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Актуальність теми полягає в тому, що одним із головних викликів сучасності є необхідність зміни ставлення суспільства до природи. У контексті трансформаційних змін, які відбуваються як у світі, так і в Україні, прийняття доктрини сталого розвитку може стати важливою складовою стратегії розвитку України в майбутньому. Теоретичні засади сталого розвитку суспільства були розглянуті як вітчизняними, так і зарубіжними науковцями. Серед важливих досліджень можна виділити роботи Б. Буркинського, Л. Брауна, І. Бистрякової, Т. Галушкіна, Г. Гарднера, З. Герасимчука, С. Герасимова, С. Дорогунцова, М. Долішнього, М. Згуровського, Н. Картера, М. Кизима, Д. Кортена, В. Кравціва, Л. Круглякова, В. Кухара, Д. Медоуза, О. Осауленка, Б. Патона, В. Степанова, Д. Флавіна, О. Царенка, М. Чумаченка, В. Шевчука та інших. Проте залишається необхідність детальнішого вивчення стратегічних завдань сталого розвитку України в контексті збалансованого розвитку економіки.

Однією з ключових особливостей сучасності є розробка теорії та реалізація стратегії розвитку на всіх рівнях забезпечення безпеки життєдіяльності суспільства. Сталий розвиток розглядається як загальна концепція, що передбачає необхідність досягнення балансу між задоволенням сучасних потреб людства та забезпеченням стійкого розвитку. Теорія сталого розвитку є альтернативою традиційній парадигмі економічного зростання. Сучасні реалії свідчать, що економічний розвиток сьогодні тісно пов'язаний з глобальними тенденціями, що проникають на локальний рівень. Це вимагає вирішення нових завдань і формування пріоритетів для розвитку українських міст. Реалізація стратегії сталого розвитку України залежить від внутрішніх та зовнішніх чинників, пов'язаних із необхідністю виконання міжнародних зобов'язань та євроінтеграційними прагненнями України [2, с. 253]. Основними чинниками сталого розвитку є:

Екологічний – визначає умови та межі відновлення екосистем після їх експлуатації.

Економічний – передбачає формування економічної системи, гармонізованої з екологічним розвитком.

Соціальний – забезпечує право людини на високий життєвий рівень в умовах екологічної безпеки.

У сучасному світі господарським орієнтиром сталого розвитку є поступове домінування постіндустріального укладу економіки. Це спричиняє зміни у структурі національного багатства, що є основою сталого розвитку країн. До основних стратегічних засад формування національної моделі сталого розвитку відносяться: визначення цілей і завдань розвитку суспільства, задоволення екологічних потреб, організація діяльності суспільства для виконання цілей, розподіл матеріальних та екокультурних цінностей, узгодження інтересів держави і громадськості, розробка стандартів поведінки, досягнення політичної стабільності та внутрішньої безпеки. Як зазначає А.Дем'янюк, для забезпечення сталого розвитку України в сфері збалансованого розвитку економіки важливою є узгодженість планів розвитку економічної, екологічної та соціальної сфер на місцевому рівні [1, с. 1084]. Це забезпечить ефективне використання потенціалу територій, підвищення їх конкурентоспроможності, розвиток людських ресурсів, міжрегіональне співробітництво, а також сприятиме розробці стратегії соціально-економічного розвитку на довгострокову перспективу.

Отже, забезпечення сталого розвитку України в умовах трансформаційних змін є важливим завданням для формування стратегії розвитку країни в майбутньому. Розробка та реалізація концепції сталого розвитку на всіх рівнях – від локальних до глобальних – дозволить досягти балансу між економічним зростанням, соціальними потребами та екологічною безпекою. Врахування міжнародних зобов'язань, євроінтеграційних прагнень та внутрішніх умов країни є критично важливими для успішної реалізації цієї стратегії. Сталий розвиток потребує комплексного підходу, що включає узгоджене вирішення економічних, екологічних та соціальних завдань на місцевому та національному рівнях, а також створення умов для сталого використання ресурсів і розвитку людського потенціалу. Таким чином, ефективна реалізація стратегії сталого розвитку сприятиме не лише економічному зростанню, але й підвищенню якості життя громадян та збереженню природних ресурсів для майбутніх поколінь.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дем'янюк А.В. Сучасні підходи до забезпечення сталого розвитку територій в Україні. *Економіка і суспільство*. №13. С.1083-1087.
2. Сергієнко Т.І., Крайнік О.М. Сучасні технології менеджменту на промислових підприємствах в умовах ринкової економіки. *Modern Technologies in Economy and Management. Collective Scientific Monograph*. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2019. Р. 249-259.